

XII. évfolyam / 2018.3 Nyár

Evangelikus Egyházközség – 9346 Vadosfa, Kossuth Lajos u. 13.

Telefon (egyházi): 06-20/824 6887 (2018. július 31-ig)

06-20/824 2468 (2018. augusztus 1-től)

e-mail: vadosfa@lutheran.hu honlap: <http://vadosfa.lutheran.hu/>

Számlaszámaink és elérhetőségeink az utolsó oldalon megtalálhatók

Őrségváltás

A Vadosfai Evangelikus Egyházközség 2018. június 10-i közgyűlésének választása alapján 2018. augusztus 1-től

a gyülekezet új lelkésze FATALIN HELGA.

Isten áldása kísérje az új lelkész életét, családját és szolgálatát.

Nyári számunk tartalmából

- Őrségváltás / Meghívó lelkészre
- Az Úrei - lelki útravaló
- Beköszöntő
- Köszönöm...
- Vallomás, hitvallás, visszaemlékezés
- Konfirmáció
- Hittanverseny
- Közlemény
- Artikuláris gyülekezetek találkozója 3. – Celldömök
- Presbiterek és tisztségviselők iktatása
- Egyházmegyei választások
- Pótválasztás
- Anyakönyvi hírek
- Elérhetőségek

Meghívó

A Vadosfai Evangelikus Egyházközség megválasztott lelkészének FATALIN HELGÁ-nak beiktatása

2018. október 6-án, szombaton de. 10 órakor lesz Vadosfán, az evangélikus templomban.

Az iktatás szolgálatát Ihász Beatrix beledi esperes végzi.
Igét hirdet Szemerei János püspök.

Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk tagjait és az érdeklődőket.

AZ ÚRÉI

„... mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úrei vagyunk.” /Róm.14.8./

Martinnal, óvodás unokaöcsémrel autóban ültünk, várakoztunk. Lehúztuk az ablakot, jól esett a beáramló friss levegő, a finoman melengető napsugár. Egyszer csak berepült egy darázs. Mondom neki: próbáljuk óvatosan kikergetni, mert még megcsíp bennünket. Ügyeskedtem. Ő kérdezett – a nagy kérdések időszakát élte - : Mi ez? Darázs. Csíp? De még mennyire! Fázik? Szerinted azért húzódott be hozzánk? Kié? Részemről némi csend, majd kellő hozzáértéssel: A Jóistené! Mire ő: Akkor nem félek!

Kié? Az Úré!

„Íme nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok... Uram, ments meg minket, elveszünk ... Mit féltek kicsiny hitűek? Majd ráparancsolt a szelekre és a tengerre és nagy csend lett!” /Mt. 8.24.26./ Kié a hatalom életben és halálban a rettentő erők felett? Az Úré! S a Vele egy csónakban lévőek meg is tapasztalják azt! S azok is és akkor is, amikor a halandó messze jár Tőle. Idézzük csak ide Jónás életének egy történést. A próféta-nak Ninivébe kellett volna mennie, ő azonban a Tarsis felé tartó hajóra szállt. Váratlan tengertombolás következett. Vajon ki miatt? Kutatták az emberek. Ráleltek Jónásra, Mit lehet tudni rólad? Faggatták. S az, aki akkor nem mondhatta el: ha élek, az Úrnak élek, akire okkal haragudott az Isten, azt kérte: dobjatok a tengerbe. Abba a tengerbe, amelyről percekkel korábban azt vallotta: a nagy vizet is Isten teremtette, azaz, az is az Istené! Nem voltak nagy szavak, hangos átkozódás vagy éppen kétségbeesett mentegetőzés, csak zuhanás abba, ami az Istené! „Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájába feküdnék le, te ott is ott vagy, ...kezed ott is elérne, jobbod ott is megragadna engem! /Zsolt. 139.8-10./ **Az Úrei vagyunk!** Ámen.

(Fatalin Helga - Készült az Északi Evangelikus Egyházkerület Igeidők c. kiadványába. /2016./)

Igen Tisztelt Presbitérium! Kedves Testvérek!

Mindenekelőtt, kérem engedjék meg, hogy megköszönjem, Sümeghy Péter felügyelő úr általi, arra irányuló megkeresésüket, hogy nem vállalnám-e a Vadosfai Evangélikus Egyházközségben a parókus lelkési szolgálatot.

Köszönöm a bemutatkozó istentiszteletre történt meghívásukat is.

Törvénykönyvünk 2005.évi VII. törvényének /VIII. fejezet 14.§./ sorai rendelkeznek arról, hogy a gyülekezeti lelkési állás betöltésére meghívott jelölt köteles gyülekezetépítési elképzeléseit írásban benyújtani.

Egyházunk törvényhozó testületének, a Zsinatnak két ciklusban is voltam tagja. Még az is lehet, hogy ezen időszak valamelyikében készült az idevonatkozó törvény, így én is benne voltam annak megszavazásában, ám most személyesen érintve, meglehetősen riasztóan hatott rám az erőteljes paragrafus: „a jelölt köteles a gyülekezetépítési elképzeléseit benyújtani...”

Kedves Testvérek! Egyfajta programot, vagy gyülekezetépítési stratégiát Önök elé tárnai nem tudok, mert határozott véleményem, hogy az csak a helyi gyülekezeti vezetőkkel, tisztségviselőkkel, presbiterekkel közösen átbeszélve, átgondolva alakítható ki.

Gondolataim vannak, melyeknek alapját a jórészt informális ismereteim képezik.

Tételesen:

- Sümeghy Péter felügyelő úr és Mesterházy Balázs /korábbi/ esperes úr szóbeli tájékoztatója.
- Gyülekezeti lelkész jelölő bizottság tagjaival való találkozás
- Mihácsi Lajos nagytiszteletű úr által vezetett honlap
- A reformációtól-napjainkig c., a dunántúli gyülekezetek történetét tartalmazó kötet Vadosfára vonatkozó része /II.kötet 554.o.kk./
- Személyes, 27 esztendő, jellemzően a büki-szakonyi /12év/ ill.a hatvan-gyöngyösi /13év/ egyházközségekben, Isten kegyelméből eltöltött lelkési szolgálati idő örömeinek és kudarcainak tapasztalata.

Minden lelkésznek, hitéből, karakteréből adódóan megvannak a szolgálati prioritásai.

Szolgálatom leghangsúlyosabb területei:

Istentiszteleti és igehirdetési szolgálat

Hitoktatás és gyermekmunka

Személyes, lelkipásztori egymásra figyelés, beszélgetés

1. Gyülekezeti életünk szíve-közepe az istentisztelet.

„Nem élhet az új nemzedék, E régi Ige nélkül” /286.énekünk 2.v./ Nagyon nagy öröömre szolgál, hogy a vadosfai gyülekezetben vannak olyan alkalmak, amikor csak az anyaggyülekezetben, a vadosfai templomban van istentisztelet, ugyanakkor minden leánygyülekezet önálló istentiszteleti hellyel is rendelkezik. Ami az évtizedek alatt kialakult, az emberek szeretik, fontos számukra, ahhoz a továbbiakban is ragaszkodni kell. /Szentesti, reformációi, tanévnyitó, tanévzáró istentiszteletek.../ Eddigi tapasztalatom szerint, igen megszólító tud lenni

az aratási hálaadó, az örökélet vasárnapi, vagy az u.n. jubiláns konfirmandusok /25,50 éve konfirmáltak/ istentisztelete. Nagy lehetőséget kaptunk azzal, hogy a Nagypéntek ismét munkaszüneti nap. Úgy vélem, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy minél többek hitéletének elmaradhatatlan alkalmá legyen a nagypénteki istentisztelet.

Fontosnak tartom, hogy szeressük az évszázados istentiszteleti liturgiánkat, jelentsen sokat az éneklés és legyen megszólító az igehirdetés. Ajándék, amikor átjár Urunk Igéjével, szentségével bennünket és úgy indulhatunk otthonainkba és a következő hét útjaira.

2. A lelkési szolgálat igen hangsúlyos része a gyermekek és fiatalok közti munkálkodás.

Örömteli lehetőség az iskolai hitoktatás. Kiváló, hogy Mihályiban osztályonként taníthatóak a diákok. Fontos kidolgozni annak a módját is, hogy a más oktatási intézménybe járókkal hol, mikor lehet foglalkozni. A gyermekmunkának csak egy része az egyfajta bibliaismeret átadása. Legalább ennyire hangsúlyos annak természetes kialakulása, hogy a gyermeknek otthona, lelki otthona legyen a gyülekezet. Fontos, hogy néha-néha szolgálhassanak istentiszteleten, megtanulják mi történik a templomban. Az eddigi és a jelenlegi gyülekezetben is gyakoroljuk, hogy hittanosok egy csoportjával, karácsony előtt kis műsorral felkeressük a gyülekezet azon idős tagjait, akik már nem tudnak részt venni az alkalmainkon. Az idősek és a gyerekek számára is megindító együttlétek ezek. A gyerekek szeretik a kreatív foglalkozásokat is. Kézműveskedéseket. Talán, itt lehet nagy szerepe annak, hogy Vadosfán az istentiszteleti helyen, jelesül a templomon kívül rendelkezésre áll külön terem /káplánszoba/ is. De természetesen egyszer-egyszer a felnőtt gyülekezeti tagok számára is jó lehetőség lehet u.n. szeretetvendégség, tematikus előadás, filmvetítés szervezése, melyre gondolom meghívhatóak más felekezetiük is, a falu lakói is. Fontos a fiatalok kísérése is. Továbbtanulnak, hosszabb-rövidebb időre elköltöznek, de jó e-mailban, elektronikus üzenetekben tartani egymással a kapcsolatot. Csak egy-egy rövid hír egymásról, az a tapasztalatom, sokat jelent. Egyben jelzés is, hogy a templom, a gyülekezet ajtaja ki-ki előtt mindig nyitva áll.

3. A vadosfai gyülekezetben beindítható munkaágnak vélem az u.n. diakóniai szolgálatot.

Amint arra fent utaltam, igen kevés a helyi ismeretem, s nincsenek adataim a gyülekezethez tartozó településekről szociológiai szempontból, csak vélelmezem, hogy lehetnek idős, egyedül élő testvéreink. Önkormányzatok, kistérségek működtetnek házigondozói szolgálatot, de állami támogatással, gyülekezeti szinten is vannak ebben rejlő nagyszerű és áldásos lehetőségek.

4. Végezetül fontos, hogy a vadosfai gyülekezet esetében a múlt kötelez.

Én magam is a nemescsói, artikuláris gyülekezetben nőttem fel. Férjem, Helfrich Péter a hartai

gyülekezetben. Az ő ősei, a németországi Fekete erdő környékéről azért jöttek Magyarországra, mert lakóhelyükön nem gyakorolhatták hitüket. A jelenlegi Bács-Kiskun Megyében építhettek templomot, iskolát, élhettek evangélikus hitük szerint. Az én őseim megnyitották portáikat, istállóikat azon hittestvéreik számára, akik 1681-től 100 éven át már szombat este megérkeztek, hogy vasárnap részt vehessenek az istentiszteleten. A múlt, valahogy ott van az ember génjeiben. Vigyázni kell a vadosfai tárgyi és írott emlékekre is. Üdvözlendő az a kormányzati szándék, hogy legyen minden településnek értéktára. Örömmel hallom, hogy Szemerei János, a kerület püspöke egyházközségi szinten is szorgalmazza ezt. Kiváló kezdeményezésnek tartom, hogy a négy artikuláris gyülekezet egyre szorosabbra fűzi egymással a kapcsolatot. Jó lenne belevinni egyházunk köztudatába, hogy a gyülekezeti, iskolai kirándulócsoportok

látogassanak el egyháztörténetünk színhelyeire.

Kedves Testvérek! Néhány gondolat. Isten áldását kérem Önökre, a gyülekezetre.

„ Más alapot senki sem vehet a meglévőn kívül, aki a Jézus Krisztus.” /1Kor. 3.11./

Erős vár a mi Istenünk!

Hatvan, 2018. május 14.

Fatalin Helga
lelkész

Köszönöm...

A 2007 augusztusában megkezdett, s – egy éves megszakítással – tíz évig tartó vadosfai szolgálat lassan a végére jár. A nyugdíjkorot elérve minden ember egy kicsit visszatekint. A mögötte hagyott évekre, eseményekre, kudarcokra és sikerekre. Mint ahogyan teszem most én is, Isten iránti hálaadással.

Amit legtöbbször kimondok, nem lehet más, mint a köszönet szava. Úgy kezdtem a szolgálatot, hogy igazán nem is tudtam, mi vár rám. Kellott valaki, aki áthidalja a régi lelkészek távozásával keletkezett űrt, s fenntartja a folytonosságot az új lelkész érkezéséig. Ki gondolta volna akkor, hogy ez az időszak több, mint tíz éves időszakot jelent! De visszatekintve, csak köszönetet tudok mondani ezekért az évekkért. A soproni Szeretetotthoni feladatok ellátása mellett itt is helyt kellett állni. S az itteniek szeretete, segítsége nélkül nem ment volna.

A szolgálattelvők ugyan változnak, de a szolgálat mindig megmarad. S Urunk gondoskodott arról, hogy soha ne hallgasson el az ének, ne maradjon ige nélkül a gyülekezet. Amint gondoskodása tetten érhető volt nem csak az elmúlt századokban, hanem a közelmúltban is. Adott erőt a hétközi feladatok elvégzéséhez éppúgy, mint a hétvégi szolgálatokhoz. S adta úgy, hogy mindig örömmel tudtam / tudtunk indulni. A fáradtságot is legfeljebb a nap végén éreztem.

Sok-sok áldott alkalom volt, amiben osztozhattunk. Keresztelők, konfirmációk, esküvők örömteli alkalmi, vagy a temetések nehéz, de szép szolgálatait is átélhet-

tem. S hiszem, hogy a közvetlen érintettek túl mások is meghallották az örömhírt, amelyet hirdettem. Csak köszönni tudom a lehetőségeket.

Voltak közös alkalmak a katolikus testvérekkel, s önkormányzatok által rendezett összejövetelek is, ahol kérték a megszólalást. Köszönöm, hogy részesei lehettem azoknak is.

Június 24-én Mihályiban volt a hivatalos elköszönés alkalmi. A gyülekezet és a falvak szeretetét itt is megtapasztalhattuk. Köszönjük az ajándékokat és a virágokat, a szeretet megannyi jelét. Mivel utódom - Fatalin Helga lelkész - csak augusztus 1-ével tud szolgálatba lépni, így egy hónappal még kitolódott a szolgálat ideje.

Nem akarok összegzést készíteni, hogy hány szolgálatot végeztem. Akit érdekel, azok a lelkészi jelentésekben, a szolgálati naplóban vagy az anyakönyvekben ezekre a kérdésekre választ kaphatnak. Urunk áldása legyen minden elvégzett munkán, s bocsássa meg a mulasztásokat. Feleségemmel együtt köszönjük a sok-sok megtapasztalt segítséget, szeretetet, s kérjük, őrizzenek meg minket jó emlékeikben. Ha bárkit akaratlanul is megbántottunk volna, kérjük, bocsásson meg. Nem búcsúzunk. Csak a hivatalt, a hivatalos szolgálatot adom át, de bizonyára találkozunk még sokukkal ezután is. Legfeljebb más minőségben. S ha utódom is megtapasztalja azt a nyílt, befogadó szeretetet, amit mi is, hamarosan otthon fogja érezni magát. Isten áldása legyen a gyülekezet életén, s új lelkésze szolgálatán.

(Mihácsi Lajos)

Vallomás, hitvallás, visszaemlékezés...

(Megjelent a „Tisztelendők” c. könyvben)

Nem szeretem a nagy szavakat, a nagy elhatározásokat. Azok általában csak szavak maradnak. S nagyon kevés belőlük az, ami valóra válik.

Milyen vallomást tudnék megfogalmazni, milyen hitvallást foglalhatnék szavakba – ami énrólam szól? Nehéz összefoglalni, summázni a múltat. Még ha több is a mögöttem levő, mint az előttem álló.

A reformáció 500. évfordulóján sok írás keletkezett s keletkezik. Mintha mi is valamilyen módon nyomot szeretnénk hagyni. Van már ökológiai lábnyom, amelynek nagysága bizony nem túl hízelgő ránk nézve. Mert nem

vigyázunk a körülöttünk levő világra, pedig kellene. Minden megnyilvánulás valamilyen formában egy ilyen nyom. Sokszor még az sem fontos, hogy ki tette. Ha jó volt, ha követendő, ha bárki üdvösségét szolgálja, akkor érdemes volt. De ne feledjük, akkor is csak eszközök voltunk. Eszköz, a szerető Isten kezében.

Pályám vége felé inkább visszatekintés ez a néhány sor. Arról, aminek részese lehettem. Arról, hogy mit rontottam el, vagy mit nem hagytam az Úristen, hogy elrontsak. Mert „ha Te nem tanácsoltál volna engemet, akkor

már régesrégén mindent elrontottam volna” – írja Luther Márton sekrestye-imádságában.

Vargabetűk kísérik életemet. Mint oly sokunkét. Legfeljebb nem mindenki vallja be. Másfelé indultam, más-hová jutottam. Még diákkoromban egy nálunk szupplikáló teológus kérdezett terveimről. *„Sokan mondják, hogy lelkészek lesznek, de kevesen váltják valóra.”* – mondta.

Mindenki meglepetésére – irodalomtanári álmaim felhagyásával – műszaki pályára léptem. S néhány évet eltöltve a szakmában, megkezdődött a „pályamódosítás”. Hiába szeret valamit az ember, ha nincs ott a helye, tovább kell lépnie.

Diakónia, rászorult emberek közti szolgálat. Először műszaki emberként, majd diakónusként és lelkészként is. Nem én akartam. De nem tehettem másképpen. Fel-nőtt fejjel, újat kezdve, új úton indulva. Soha nem mondtam, mint Ézsaiás, hogy: *„Itt vagyok, engem küldj.”* (Ézs 6,8) Nem én kerestem a feladatot és a helyet. Én csak engedelmeskedtem. Mindvégig.

Nem volt könnyű. Nem volt vívódásoktól és próbák-tól sem mentes. És nagy ára volt. De amit kaptam, sokkal több volt, mint amit elvesztettem.

Intézményben, gyülekezetben, vagy akár mindkét helyen egyszerre is szolgálni – embert próbáló feladat volt. Még a megfutamodás gondolata is megkísértett néha. De mindig kaptam erőt, támaszt, segítséget, biztos hátteret. Hogy mindenre legyen erőm.

A sikerek látványosak, a kudarcok rejtettek – legtöbbször. Egy megharcolt csatának vannak áldozatai is, de a végeredmény a fontos. Nem az odavezető út, hanem az eredmény.

Sok örömben lehetett részem feleségemmel együtt. Amikor láttunk megfáradt, életük utolsó idejét élő emberek mosolyát, amikor megéreztek békességüket, amikor mi lehettünk azok, akik átsegítik őket a nekünk aprónak, míg számukra leküzdhetetlennek tűnő akadályokon, elfeledtette a gondokat, az igazságtalan bántásokat, a másoknak szánt, de mégis rajtunk lecsapódó elégedet-

lenségeket. Egy mosoly, egy megbékélt pillantás új erőt adott.

A hittanos gyerekek lelkesedése, a hittanversenyek hangulata, a frissen konfirmáltak megkönnyebbült öröme, a keresztelők soha el nem feledhető meghittsége, a fiatal párok őszinte fogadalma, a négy szemközi beszélgetések komolysága mind-mind nyomott hagyott bennem.

Ökumenikus alkalmak tették teljesebbé az örömet, falunapok, és megszámlálhatatlan szolgálati lehetőségek kínálták a lehetőséget a megszólalásra, az evangélium, az örömhír továbbadására.

Sokszor nehéz volt vigaszt nyújtani a gyászban, de mindig tudtam szólni arról, hogy KI a mi reménységünk. S minden alkalommal elmondtam az örömhírt. Konfirmációi áldó ígém vált egyre meghatározóbbá: *„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az minden hívőnek üdvösségére”* (Róm 1,16).

Eszköz voltam, azzá lehettem, s remélem, maradhatok is mindvégig. Ahogyan templomok újultak meg szolgálati helyeimen, készültek új keresztelőmedencék, s talán épült / épül a gyülekezet is. Megtapasztalva azt a csodát, hogy ami nekünk lehetetlennek tűnik, Isten azt valóra tudja váltani.

Néha többen, máskor csak kevesen hallgatják az ígét. De hiszem, hogy Isten mindenkit megtalálhat, bárkit elérhet és megszólíthat. Akár még én általam is.

Ötszáz éve kezdődött a reformáció ma is jelenlevő, ma is ható vívmánya, hogy érthetjük is az anyanyelvünkön Isten szavát. Mai és jövő nemzedék a nagy évfordulók elmúltával se feledje, hogy bár *„... változik, pusztul minden körülem ...”* (EÉ 121,2), de *„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”* (Zsid 13,8) Ma is hív, mert szeret, és üdvösségünket akarja. És hiszem, hogy mindig lesz, akit szolgálatába hív és fogad. Azért, hogy én is munkatársa lehettem, s lehetek még, hálás vagyok. S nem szűnök meg erről szüntelenül beszélni.

(Mihácsi Lajos)

Konfirmáció

Vadosfa, 2018. május 13.

(Fotó: Pintér András)

Kedves Konfirmandusok!

A Vadosfai Evangélikus Gyülekezet felügyelőjeként a mai vasárnapi útmutató igéjével köszöntelek Benneteket Exaudi – Halld meg – vasárnapján: Az Úr Jézus kegyelme, Isten szeretete, és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal.

A mai vasárnap konfirmációtok vasárnapja is. Erre készültetek a hittan, és konfirmációi oktatásokon a hozzátartozóitokkal együtt. Ők vannak itt veletek a gyülekezet közösségében. A konfirmáció, megerősítés. A hitekben erősödtek meg, hogy a gyülekezet közösségében élve példát mutassatok egymásnak, szeretteiteknek.

A mai ígének, a kegyelemnek, a szeretetnek és a Szentlélek közösségének hármasa mutasson Néktek követendő példát, INSTAGRAM nyelven követést az elkövetkező életetekben.

Követésben legyen példátok a Rábaközi Ágostai evangélikusok sziklaszilárd eltökélt hite, magyarsága. Ezzel a hittel lépjetez majd ide Rábaközi Evangélikus Katedrális oltárához, a bűnbocsánat kegyelmét elnyerni. Ez a legnagyobb ajándék, melyet az Úrtól kaphatunk.

A szeretet kellett ahhoz, szükséges feltétele volt, hogy idáig eljussatok. A szeretet ereje biztosította szüleitek, hozzátartozóitok, barátaitok segítségét, támogatását. Ezt a szeretet meg kell köszönni, de fontosabbnak érzem, hogy ezt a szeretetet tovább adjátok. Ezt miként kell csinálnom, kérdezhetitek? A továbbadásra nem csak a digitális térben van lehetőség, és szükség, hanem a való létben is. Ezt a templomban élhetitek

meg, az Istentiszteleteken. Itt kérem a szülőket, keresztszülőket is, hogy Ők is vegyenek aktívan részt a szeretet átadásában ezen az úton is.

Ezen gondolatokkal köszöntelek Benneteket.
Erős Várunk Nékünk az Isten!

(Sümeghy Péter felügyelő)

Hittanverseny

Dávid zsoltára: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az Ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert Te velem vagy; vessződ és botod megvigasztal engem.

SOPRONI EVANGÉLIKUS EGYHÁZMEGYEI HITTANVERSENY 2018. március 24.

Nagyon jó érzés volt szeretetben együtt lenni és örvezdni. Köszönjük Istenünk áldását, hogy egy ilyen kellemes napot tölthettünk együtt.

A soproni gyülekezeti házban, mely a hittanverseny színhelye volt, nevetés, csapatmunka, imádkozás, éneklés, versengés, pizzázás, szóval a szervezők ügyességének köszönhetően, sok jó dolog egyben.

Sok csapat volt, minden versenyző izgalommal teljesítette a feladatokat. A feladatok Dávid életéről szóltak. A vadosfai gyülekezet három lelkes csapattal vett részt:

1-2 évfolyam SZUPER HÁRMAS (Srágli Nóri, Pintér Lili, Babos Kira)

3-4 évfolyam PAPA PIA (Kiss Kata, Horváth Rebeka, Horváth Martin, Marics Hunor)

7-8 évfolyam DÁVID ANGYALAI (Balka Helga, Balazatics Regina)

A feladatmegoldások után pizzával kedveskedtek a házigazdák, amit mindenki nagy örömmel fogadott, de ugyanakkor nagy izgalommal várták a gyerekek, szülők, kísérők az eredményhirdetést. Az eredményhirdetés is elérkezett, átadták az okleveleket a csapatoknak.

A vadosfai gyülekezet SZUPER HÁRMAS csapata első helyezéssel tovább jutott az országos hittanversenyre, mely április 14-én lesz Budapesten, ahova újra együtt megyünk, ki versenyzőnek, ki szurkolónak, de mindig egy nagy csapat vagyunk. Hajrá Vadosfa!

A házigazdák áldásával zárult a nap. Az együttlét

örömeivel a lelkünkben indultunk haza.

A csapatok nevében köszönjük a szeretettel

támogatást és segítséget:

- a Vadosfai Evangélikus Gyülekezet Alapítványának,
- Zsirai Tibornak a szállításért,
- Németh Leventének a szép fotókéért,
- Kiss Lillának a felügyelésben nyújtott segítségért,
- a kedves szülőknek a felkészítésben vállalt fáradozásért,
- és a soproni hittanverseny szervezőinek a meleg fogadtatásért.

Köszönjük Istenünk, hogy így is tanulhatunk rólad és közeledhettünk hozzád. Ámen.

Isten segítségével és bizalommal indulunk Budapestre április 14-én, s viszünk a nagy szeretetünkben és örömeinkben.

(Kiss Csaba)

Gyülekezetünk Csapata az Országos fordulóban 13. helyezést ért el! Gratulálunk!

Köszönjük Kiss Csabának a szervezést, a felkészítést és a kis csapat összefogását! Isten áldása legyen fáradozásukon továbbra is.

(Fotó: Németh Levente)

Közlemény

Mihályiban – Bálint Kálmán távolléte esetén – kérjük, keressék Kovács Attilát tel: (70) 334 6740; (96) 253 638

Artikuláris gyülekezetek találkozója 3. – Celldömölk

Celldömölk, 2018. március 25.

A reformáció 500 éves évfordulója kapcsán született az ünnep, hogy a nyugati határszél négy artikuláris gyülekezete (Nemescső, Nemeskér,

Az istentisztelet után kettéoszlott a csapat: a gyülekezet fele ebédelni ment, a másik fele a gyülekezet történetéről hallgatott meg egy

Vadosfa és Celldömölk) közösen ünnepeljen. Az ünnepségsorozat túlmutat az évfordulón, hiszen két évig tart: félévente tartunk egy-egy közös alkalmat, amikor a négy gyülekezet tagjai találkozhatnak.

Ennek a sorozatnak, az artikuláris gyülekezetek találkozásának harmadik alkalma volt Virágvasárnap Celldömölkön. A négy gyülekezetből most csak itt tartottak istentiszteletet, ahogy egy éve Nemeskéren, múlt szeptemberben pedig Vadosfán. A 10 órakor kezdődő istentiszteleten **Rác Dénes** helyi lelkész köszöntötte a gyülekezetet, az úrvacsorai istentiszteleten **Kalincsné Varga Katalin** hirdette Isten ígését, a liturgiában a házigazda lelkész házaspár, Rác Dénes és **Rác Dénesné** mellett a többi artikuláris gyülekezet lelkészei **Kalincsak Balázs**, **Mihácsi Lajos** és **Hegedűs Attila** - vettek részt.

előadást, majd cseréltek. Ebéd közben és után persze elindultak a beszélgetések, hiszen a gyülekezetek tagjai már nem idegenként tekintettek egymásra, mivel ez már a harmadik találkozó volt. (Számomra nagy élmény volt látni, hogy a gyerekek, akik korábban talán nem is találkoztak, ebéd után rohantak a csocsó- és a billiárdasztalhoz, hogy egy nagy meccset lejátszhassanak.) A jó hangulatot talán csak az zavarta meg, hogy bár Virágvasárnap volt, az időjárás még jobban emlékeztetett a télre, mint a csillagászati tavasz első vasárnapjára.

Délután a gyülekezet ismét a templomban gyűlt össze. Először a helyi Liszt Ferenc Énekkar műsorát hallgathattuk meg, utána a zeneiskola diákjainak és tanárainak játékában gyönyörködhattunk. A napot Rác Dénes úti áldása zárta.

(szöveg: Hegedűs Attila fotó: Rác Dénes)

Presbiterek és tisztségviselők iktatása

Kisfalud, 2018. március 24.

„Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józs 24, 15)

„Mindenki a maga dolgát jól tanulja, jól végezze, és az egész háznak dolgát felviszi az Úr kegyelme!” (Luther)

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Túl vagyunk a választásokon. Azt, hogy mennyi fáradság, elintézni való volt az elmúlt időszakban, hány véleményt, s ajánlást kellett figyelembe venni, mennyi jelölttel kellett beszélni, hogy ily szép és ékes rendben történjen minden, azt a jelölőbizottság tagjai tudnák csak megmondani. Köszönjük a munkájukat.

Jó néhányan vannak a testvérek között olyanok, akik szolgálata nem most kezdődik, akik már az előző ciklusban is valamilyen tisztséget viseltek. De vannak jó néhányan olyanok is, akik most kezdik szolgálatukat – ilyen keretek között. Azt, hogy mennyi elfoglaltságot, odafigyelést, gondot és törődést jelent ez a megbízás, azt a már eddig is szolgálatban állók tudnák megmondani. Istennek is hálát adva – köszönjük meg az ő szolgálatukat is. Isten áldása legyen azokkal, akik megbízása eddig tartott, legyen azokkal is, akik folytatják a menetelést, s maradjon azokon is, akiket már az Úristen korábban elhívott közülünk, hogy az Ő mennyei csapatában folytassák szolgálatukat.

A választások azonban nem zárultak le. Hiszen a másodfelügyelői, valamint a kisfaludi gondnoki tisztre eddig nem sikerült olyan jelöltet találni, aki vállalja e megbízást. Ez az előttünk álló időszak egyik feladata lesz. Az új egyházmegyei elnökséget, és egyházkerületi felügyelőt is a közeljövőben kell megválasztani. Legelső gyűlésünkön – április 4-én – kell döntenie a június 30-án megüresedő gyülekezeti lelkészi állás betöltésének módjáról is, és az ezzel összefüggő feladatokról.

Természetesen ezután is minden testvérünkre számítunk a gyülekezeti munkában. De akikre most a bizalom esett, azoktól többet is vár Urunk!

Ebben az ünnepi órában most mindenki csendben visszatekint a mögöttünk álló időre, hálát adva az elvégzettéért, s Urunk bocsánatát kérve az elmulasztottakért.

S megilletődve tekintünk előre is! Oly sok a ránk váró feladat, az emberi erő pedig véges. De azt tudjuk, hogy Kinek a nevében, Kinek a szolgálatában állunk. Mint egykor Józsué, amikor ünnepélyesen emlékeztette népét mindarra, amit az Úr tett velük és értük. Figyelmeztette őket, hogy Isten nélkül semmire se mentek volna. De választhatnak, dönthetnek másképpen is, ha az eddigiek nem lennének eléggé meggyőzőek mégsem. De – számára nem kérdés, amint határozottan ki is mondja, hogy: „*Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!*” Mi, akik hamarosan Isten nevében ígérjük meg, hogy akarata szerint fogunk szolgálni, mi sem mondhatunk mást. Legyen életünk vonzó életforma mások számára is. Ha valaki idegen megkérdezné, hogy kik azok a presbiterek, kik azok az egyházi tisztségviselők, milyen jó lenne, ha arra egyértelmű lenne ez a válasz, amit Józsué is megvallott: azok, akik – és háza népük, családjuk – az Urat szolgálják. Nem kényszerből, hanem örömmel és hálával.

Ha Urunkra tekintünk, Ő megadja a feladathoz az erőt, a bölcsességet, és a kedvet is. Legyen számunkra jó tanács Luther Márton Kiskátéban olvasható mondása: „*Mindenki a maga dolgát jól tanulja, jól végezze, és az egész háznak dolgát felviszi az Úr kegyelme!*” És akkor nem lesz semmi szükségesben hiányunk. Akkor Ő megáldja életünket, szolgálatunkat.

Adja Isten, hogy hat év elmúltával majd ugyanígy adhassunk itt hálát, tudva, hogy munkálkodásunk nem volt hiábavaló. Tudva, hogy mindent, mit elvégezhattünk, nem hiú dicsőségvágyból tettük, hanem tettük embertársaink javára, és a mi Istenünk dicsőségére.

Kedves Testvérek! Megválasztottak, póttagok és tiszteletbeli presbiterek! Fogadjátok szeretettel, és forgassátok gyakran a gyülekezet ajándékaként ma átadott kis könyvet. A tiszteletbeli presbiterek egy olyan válogatást vehetnek kézbe, melynek címe: Csak Krisztus légyen Mesterünk, s 500 idézet van benne Luther Márton írásából. A reformáció 500. évfordulójára készült összeállítás az évforduló elmúltával is aktuális marad. Az aktív szolgálatot vállalók pedig Joób Olivér: Válasz c. könyvét kapják, amelyet szintén haszonnal forgathatnak. Feleleveníthetik mindazt, amit tanultak konfirmációkor. A szerző ezt írja könyvéből: „*Korunk kihívásai különösen szükségessé teszik, hogy a keresztyének hitük alapvető igazságait minél jobban ismerjék és másokkal megismertessék. Ezt a kettős célt szolgálja ez az evangélikus hittan.*”

S hadd idézzem újra a református költő, Füle Lajos „Presbiterek” című versét, amely utat mutat a már eddig is szolgálatban állóknak éppúgy, mint a most indulóknak. A vers így hangzik:

Kinek a lelke vágyik a fényre,
kinek kenyere az Úr Igéje,
és kenyeréből másnak is szel,
az presbiter.

Ki másnak vermét sohasem ássa,
aki keresztyét nem teszi másra,
a mások terhét így veszi fel,
az presbiter.

Aki hitét örömmel megvallja,
mind presbiter, bár nem az a rangja,
de kedves élet Isten előtt:
megáldja és megszenteli őt. **Amen.**

Kinek van szeme a más bajára,
kinek van füle a más jajára,
a tennivalóit így méri fel,
az presbiter.

Kinek a templom kegyelem háza,
otthon van benne maga, családjá,
bár mindenütt az Úrra figyel,
az presbiter.

(Mihácsi Lajos)

Egyházmegyei és egyházkerületi választások

Az egyházmegye gyülekezeteinek választása alapján a megválasztott esperes: **Ihász Beatrix** beledi lelkésznő, egyházmegyei felügyelő: **Sümeghy Péter** vadosfai felügyelő. Isten áldása legyen életükön és szolgálatukon.

Az egyházmegyei számvevőszék tagja lett **Ódoriné Árvai Margit**. Beiktatásuk 2018. május 19-én volt Beledben.

A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület gyülekezeteinek választása alapján **Mészáros Tamás** lett újra az egyházkerület felügyelője a következő hat évre. (Fotó: Adámi Mária)

Pótválasztás

A kisludai gondnoki feladatok ellátására – a legközelebbi választásig – **Árvai Balázs** kapott megbízást.

Anyakönyvi hírek

(A legutolsó körlevél óta)

Megkereszteltük

- június 17-én **Varga Alízt**, Varga József és Módos Andrea gyermekét,
- július 8-án Magyarakeresztúron **Ibrahim Miklós Márkot**,

Ibrahim Ádám és Sági Judit Réka gyermekét.

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Megköszöntjük

- május 13-án Vadosfán **Balka Helga Kírá**t (Mihályi), **Csilag Patrikot** (Mihályi), **Kiss Lucát** (Kisfalud), **Kovács Ingridet** (Magyarkeresztúr), **Varga Dánielt** (Szombathely-Mihályi) és **Varga Nórá**t (Mosonmagyaróvár-Kisfalud).

Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját.”

Megáldottuk

- június 10-én Kisfaludon **Fülöp Csaba** és **Horváth Erna**,
- június 30-án Vadosfán **Dobos Zoltán** és **Kaposvári Zsuzsanna** házasságát.

Pál apostol mondja: „**Éljetek szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket.**”

Eltemettük

- március 26-án Zsebeházán **Gulyás Bálintné sz. Kovács Jolánt** (90 éves),
- április 10-én Potyondon **id. Böröczki Imrét** (96 éves),
- május 3-án Kisfaludon **Kléh Lajost** (35 éves),
- június 15-én Zsebeházán **Béres Tibort** (54 éves).

Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok!”

Kérjük, ne feledkezzenek meg az egyházfenntartási járulék befizetéséről sem. Célszerű nem az év végére hagyni, hiszen a különféle befizetési kötelezettségeink, a működési költségek is év közben, folyamatosan merülnek fel. Befizethető a gyülekezetrészek számlájára utalással, vagy az istentiszteletek alkalmával a gondnokoknál is.

Az egyházfenntartás ajánlott összege a 2018. február 17-én tartott presbiteri ülés határozata szerint

7.000 Ft/fő/év.

Elérhetőségek:

Fatalin Helga lelkész – (20) 824 2468 (aug. 1-től)

Vadosfa – Tompos Sándorné gondnok - (96) 253 500; (20) 330 2938
Kisfalud – Árvai Balázs mb. gondnok – (30) 652 0073
Mihályi – Bálint Kálmán gondnok - (96) 950 095; (20) 824 2757
Zsebeháza – Náray Lajos gondnok - (96) 275 496; (70) 387 2259

Sümeagy Péter egyházközségi felügyelő – (20) 952 2953

Győr – Kovács Béla gondnok - (20) 317 1139; (96) 256 235
Magyarkeresztúr – Kovácsné Kálmán Gyöngyi gondnok - (30) 631 5590
Potyond – Kiss Bence gondnok - (96) 282 319; (30) 974 7129

Fontosabb alkalmak a közeljövőben

aug. 20. hétfő	Vadosfa	10 ⁰⁰	Emlékezés az 1752-s vadosfai eseményekre
szept. 2. vasárnap	Vadosfa	10 ⁰⁰	Tanévnyitó istentisztelet
szept. 22. szombat	Győr-Öregtemplom		Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelő iktatása
szept. 22. szombat	Vadosfa	15 ⁰⁰	Vadosfa – Hock Bertalan – a budapesti Mátyás templom orgonaművészeinek hangversenye
szept. 23. vasárnap	Nemescsó	10 ⁰⁰	Artikuláris gyülekezetek találkozója (aznap gyülekezetünk területén nem lesznek istentiszteletek)
okt. 6. szombat	Vadosfa	10 ⁰⁰	Fatalin Helga megválasztott lelkész beiktatása. Igét hirdet Szemerei János püspök

Ha tudnak olyanról, aki kórházban van, vagy nem tud otthonából kimozdulni, de szívesen venné a látogatást, vagy úrvacsorát szeretne venni, kérem, jelezzék a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyházközségünk számláját a **Nyugat Takarékszövetkezethél** vezetjük. Személyes ügyintézés legközelebb a Mihályi (9342 Mihályi, Hunyadi u. 9, tel: 96/253-325, 30/634-9330, hétfőtől csütörtökig 7.30-15.30, pénteken 7.30-14.30) bankfiókban lehetséges.

Számlaszámaink:

Vadosfa:	59500186-11094690	Mihályi:	59500186-11095608
Győr:	59500186-11096609	Potyond:	59500186-11095615
Kisfalud:	59500186-11096582	Zsebeháza:	59500186-11096599
Magyarkeresztúr:	59500186-11095952		

Kérjük a Testvéreket, hogy mindig arra a számlára fizessenek vagy utaljanak, akinek közvetlenül szánják az összeget. A közleményben adják meg az utalt összeg célját!

A Vadosfai Evangélikus Gyülekezet **Alapítvány** számlaszáma: Kis-Rába menti Takarékszövetkezet 58900026-10018163, adószáma: 18539192-1-08

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

Egyházunk honlapján a www.lutheran.hu –n sok érdekes beszámoló olvasható hazai és külföldi eseményekről.

Az „Evangélikus Élet” c. kéthetente megjelenő magazin is megrendelhető, ill. megtalálható iratterjesztésünkben.

Egyházkerületünk negyedévente megjelenő lapja, a „Dunántúli Harangszó” is megrendelhető – 1.800 Ft/példány/év.